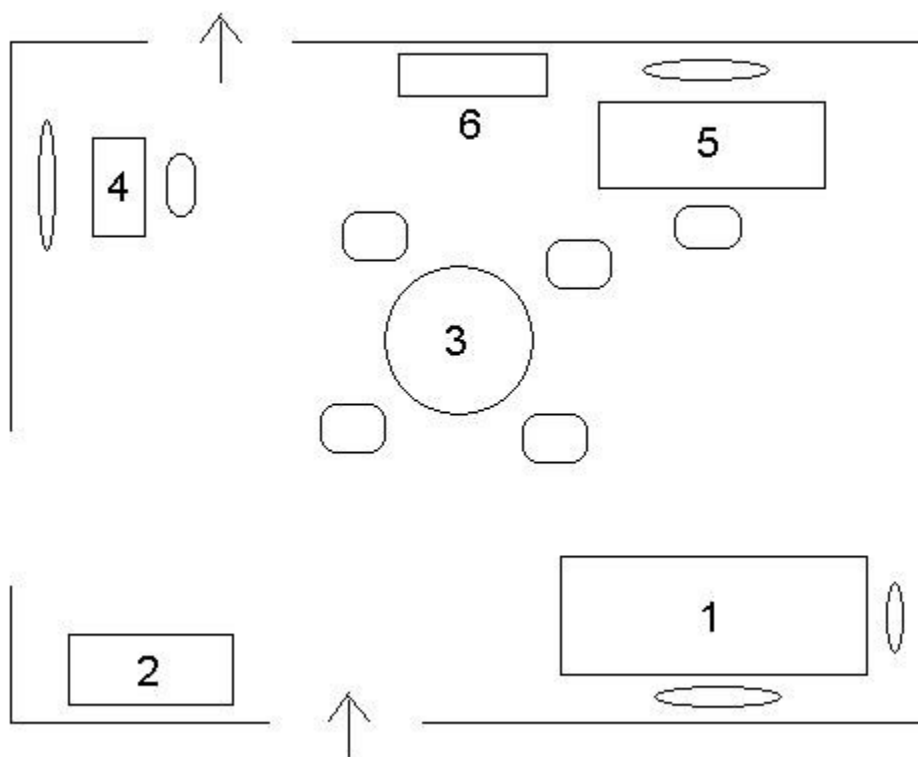

De EMPIRE KAMER
of « KAMER van de HERTOGIN » (16 N)

- (1) Boven het bed, het portret, door F Gérard (1770-1837) geschildert, van de tweede hertogin van Beaufort, Ernestina von Starhemberg (Brussel 1782 -Florennes 1852) en een gravure van één van de verblijfplaatsen van haar ouders, Dürnstein aan de Donau. Haar japon van lichte mousseline, ietwat doorzichtig (dat was toen mode) liet de mannen niet onverschillig. Men moet er, tot haar verontschuldiging, aan toevoegen dat haar man, wat leeftijd betreft, haar vader had kunnen zijn. Frederiek van Beaufort-Spontin was met haar getrouwd na het overlijden van zijn eerste echtgenote: Leopoldina van Toledo, van wie hij geen overlevende zoon had; Ernestina was dus even oud als de oudste dochter uit zijn eerste huwelijk.

Ernestina stamde af van Ernest, Graaf von Starhemberg, die in 1683 Wenen verdedigde, toen dat werd belegerd door het Turkse leger van 200.000 man, totdat de troepen van 80.000 man onder bevel van Jan Sobiesky, koning van Polen, met een tegenaanval in de rug, de stad bevrijdden van de Turken. 1683 is een historisch keerpunt, want het is het begin van de terugtrekking van de Turken uit Centraal Europa.

Haar grootvader, Georg Adam, Prins von Starhemberg, ambassadeur van Maria-Theresa bij Lodewijk XV, bemiddelde in het huwelijk tussen Lodewijk XVI en Maria-Antoinette. Hij was ook gouverneur van ons land, gedurende de tussenregering van Karel van Lotharingen en Maria-Christina.

Een van de intieme dagboekjes van Ernestina bevindt zich in Weinern in Beneden-Oostenrijk. Er waren er meerdere, want in een brief door haar kinderen aan een geestelijke gericht, komt tot uiting dat de andere verbrand zijn “om de liefdevolle herinnering aan hun moeder te bewaren”.

Dit boekje beschrijft het tijdperk waarin de Hertog van Beaufort, het enige lid van de Belgische Gotha dat zich niet bij Napoleon aansloot, tot Gouverneur van de Nederlanden werd benoemd. Hij ontving de verschillende hoofden van de geallieerde legers voor en na de slag bij Waterloo in zijn herenhuis in de Wolstraat te Brussel.

De eerwaarde geestelijke had aangeraden het boekje te bewaren, gezien het historische belang. Maar het boekje onthult ook met nadruk de belangstelling die de Hertogin voor het mannelijke geslacht had (maar dit is een verhaaltje...).

- (2) Het meubel, links van het venster, is bijzonder. Deze schijn-secretaire was een nuttige geheime bergplaats in die woelige tijden. Men kon er een bezoeker in verbergen of er zelfs onopvallend door weggkomen.
- (3) Tafel in Empire stijl. Net als in de andere onderdelen van het meubilair, vindt men er de kenmerken van die stijl in terug : Koppen van sfinxen (invloed van de veldtocht in Egypte), van verguld brons op de secretaire, armleuningen in de vorm van zwanenhalzen, en tafelpoten als leeuwenpoten.
- (4) De gravure van het Wener Congres (1814-1815), rechts van het venster, herinnert er aan dat de delegatie, geleid door de eerste hertog van Beaufort, er niet in slaagde een jongere tak van de Habsburgers in België te doen vestigen, hetgeen onze inlijving bij de Nederlanden voorkomen zou hebben.
- (5) Een gravure boven de secretaire, die Napoleon voorstelt bij de inspectie van zijn troepen.
- (6) U zult opmerken dat de kamer tijdens de 19de eeuw werd verkleind tot 2/3 van zijn oorspronkelijke oppervlakte, toen de gang waaruit u komt, er onderdeel van is geworden. Bovendien werd de originele eiken vloer door parket vervangen.

Dit document is te downloaden uit
www.freyr.be/docs/guiding/dg--teksten-om-op-kasteel-freyr-rond-te-leiden.php